

PENTEKOSTES (4) *sb indecl*

N sg p(e)nt(e)kost(e)s (4).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *W judaizmie święto obchodzone pięćdziesiątego dnia po święcie Paschy, Święto Tygodni, Święto Żniw, upamiętnia zawarcie Przymierza na górze Synaj, pięćdziesiątnica (z grec. πεντηκοστή) [pentecostes - świętki; lat. quinquagenaria – pięćdziesiątna część, albo dzień Mącz 290a] (2) : gdy iuż byli ná pułzczy/ idąc w drogę/ gdy ná iednym mieyfcu odpoczywali [...]: Widząc Pan iż im było grozy á zakonu potrzebá/ thedy w pięćdziesiąt dni raczył fie im [...] ná gorze Oreb okazać [...]. Y nazywan ieft ten dzyeń Greckim ięzykiem Pentecostes/ co fie wykłada iákoby pięćdziesiąt/ á to iż też było dni pięćdziesiąt od wyścia ludu onego [...] z oney frogiey niewoley/ którą ćirpieli w Egipcie. RejPos 141, 141 marg.*

2. *W chrześcijaństwie święto zesłania Ducha Świętego, Zielone Świętki (2) : á toć było podobieństwo onego wyścia y onego błędzenia po pułzczy przodkow náleznych. Toć wżytko nád námi nędznymi á vpádłymi nędzniki wypełnić fie miało/ co fie ná on čás nád narodem żydowłkim wypełniło. A toć ieft práwe Pentecostes nález (marg) Práwe Pentecostes krześciańskie (-) RejPos 141v.*

Synonimy: pięćdziesiątnica, świętki; 2. »dzień święteczny«, »Zesłanie Ducha Świętego«.

JDok